

מעדני אשר

שאלות וחקירות בענייני פרשת השבוע | יו"ל ע"י מכון "מעדני אשר" - בית שמש

פרשת ויקרא תשפ"א | גליון תתמ"ג (שנה י"ח)

וכן מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל נשאל מיהודי בן תורה שמקפיד שלא להשאיר כלל חמץ גמור בביתו בפסח, ואת מכירת החמץ מבצע רק לרווחא דמילתא, לדברים שאינם חמץ גמור וכן לחמץ שאינו ידוע, והנה, מנהגו של היהודי להדר וללבוש חליפה מיוחדת בימי חול המועד וכהרגלו לבש את החליפה ביום חול המועד הראשון של פסח, ולפתע, הרגיש בדבר בולט בכיס הפנימי של החליפה, וכמעט שאחזו השבץ, כשגילה כי בכיס מונח בקבוק קטן עם משקה 'ויסקי' שהוא חמץ גמור, לקח האיש את הבקבוק, ומיהר לצאת ולשרוף אותו כמבואר בשו"ע אור"ח סימן תמ"ו ס"א המוצא חמץ בביתו, אם הוא בחול המועד, יוציאנו ויבערנו מיד, כשהצית את האש, לפתע התעוררה אצלו שאלה מעניינת, אמנם אני מקפיד מאוד שלא להשהות ברשותי כלל חמץ ממש, אך איך אוכל לשרוף ממון של אחרים, הרי במכירת החמץ כללתי את כל החמץ שנמצא ברשותי בכל מקום שהוא, ואם כן, גם בקבוק זה שייך כעת לגוי שמכרתי לו את החמץ, והיך אשפנו, הרי הלכה בידינו שגזל הגוי אסור שו"ע חו"מ סימן שנט ס"א וכן אסור להזיק את ממונו בידים, כגון לשרפו חו"מ ב"ק סימן י"ס י"ד כיצד אפוא יש לנהוג במקרה שכזה.

ופסק הרב אלישיב זצ"ל שאף על פי שמבחינה ממונית, ה'ויסקי' שייך לגוי, מכל מקום, בן עלייה המהדר שלא להשאיר חמץ גמור ברשותו, רשאי לאבד את הויסקי.

ובחשוךי חמד ביצה ז' עמוד ב' העיר על זה אם אכן הבקבוק שייך לגוי, אם כן כיצד מותר לאבדו, הרי למדנו שאסור לגזול ולהזיק את הגוי.

ותירץ: שאמנם מדובר במכירה גמורה לכל דבר והחמץ כעת בבעלות הגוי, אך מכל מקום לא איכפת לו כלל שנסרוף את הבקבוק הזה, כי אינו מעוניין להגדיל את רכושו ע"י המכירה, אלא להציל את היהודי מאיסור שהיית חמץ בפסח, כך שאין לו קפידא אם יבוא הישראל ויכלה את החמץ, ובודאי שאין דרכו לחפש אחר החמץ הנמכר לו.

האם יש איסור לשרוף חמץ שמצא בפסח אם מוכרו לגוי והוא חשש גזל הנכרי? בפרשתו ה"כ והשיב את הגזילה אשר גזל.

קימ"ל חושן משפט הלכות גזילה סימן שנט' סעיף א' אסור לגזול או לעשוק אפילו כל שהוא, בין מישראל בין מעובד כוכבים.

יש לחקור אדם שמכר את כל החמץ שבביתו ומצא במועד חמץ האם יש לו איסור לשרוף את החמץ דהרי זה שייך לגוי ועובר על איסור גזל נכרי דקימ"ל שאסור או דילמא אין לו איסור לשרופו.

הנה בספר מקראי קודש פסח סימן ע"ד ב' כתב שאדם שעשה מכירת חמץ, ובימי המועד מצא חמץ בביתו, אין נכון לשרופו, כיון שהוא קניין הערל.

אבל בשו"ת שבט הלוי ח"ט סימן קט"ו כתב אם רוצה לשרוף את החמץ שמצא במועד לאחר שמכר את כל חמצו לגוי אני מסופק אם שייך כאן נזק גוי או גזילת גוי, משום שלפי הנהוג, הגם שאנו מחשיבים את הקניית החמץ לגוי כקניין גמור, מכל מקום פשוט שלפי המציאות אין דעת הגוי ליהנות ממש מן החמץ, אלא דעתו לקנותו כהלכה, ולהיות מוכן לחזור ולמכרו כהלכה לישראל, ולכן אם ישרוף חתיכת חמץ שמצא לא יגרם בכך לגוי כל נזק, ויש לומר שהגוי מוחל על כך.

וכן בשו"ת תשובות ונהגות כרך ה' סימן קי"ד כתב נשאלתי כמה פעמים בפסח שאירע שאדם מצא חמץ בחוה"מ, והרי כיון שכהיום עושים שטר מכירה ומכר לנכרי כל חמצו בכל מקום שהוא אינו עובר, אך הוא רוצה לבערו, אם עדיף ליקחנו לשרופו, או שעדיף להכניסו לחדר ששכור לנכרי, דאם ישרפו הוא עובר בגזל של הנכרי, וכן זה יכנס לרשותו שהוא יתחייב לשלמו.

ומסיק: שמותר לשרופו ע"פ מש"כ הש"ך חו"מ סימן שנט' ס"ק א' שמותר לאכול פירות של חבירו בלי רשות אם ברור לו שחבירו מסכים לכך, דבזה אמרינן יאוש שלא מדעת הוי יאוש, וא"כ כאן שבטוחים אנו שאם ישאל רשות מהגוי ליטלו לשרופו בלא לשלם, בודאי שהגוי יסכים, מותר לו לסמוך ליטלו לשרופו ואינו מתחייב באחריות והיינו שמדינא אין הנכרי יכול לדרוש אח"כ לשלם על הגזילה, שהרי הותר לו לשרפו, שבטוח היה בשעתו שהנכרי מסכים על זה, ואפילו לשיטת התוס' דסבירא ליה שאין לאכול פירות חבירו בלי רשות אפילו אם ברור לו שחבירו מסכים, אבל בעכו"ם בודאי הדין כן שסומך על אומדנא, דאפי' דבישראל אמרינן דיאוש שלא מדעת לא הוי יאוש, אבל בעכו"ם ודאי אמרינן דהוי יאוש.

גליון זה ע"י ידידנו
הרה"צ **יעקב ספרין** שליט"א
בית שמש
לעילוי נשמת חמותו
הרבנית הצדקנית
מרת **חנה ברכה**
בת הגה"צ **שמואל מרדכי** גרטנהוז ע"ה
אשת הגה"צ רבי **יוסף גולדמן** זצ"ל מזויעל
בן כ"ק האדמו"ר רבי **מרדכי מזויעל** זצוק"ל
נפטרה יום רביעי ז' ניסן תש"פ
הונצח לרגל היארצייט הראשון
ת.נ.צ.ב.ה.

גליון זה נודב ע"י ידידנו
הגאון **אהרן דוד ניישטאט** שליט"א
רב קהל חסידים נוה יעקב
לעילוי נשמת חמיו
מגדולי המשפיעים ובעלי המחשבה בדורנו
מח"ס הנפלאים פרקי מחשבה
הגאון החסיד **עזריאל הלוי טאובר** זצ"ל
נלב"ע י"ג ניסן תשע"ט
ת.נ.צ.ב.ה.

גליון זה נודב
ע"י ידידנו האחים החשובים
הרה"ג **מנחם זאב מוטצען** שליט"א מאנסי
הרה"ג **יקותיאל זלמן** שליט"א וליאמסבורג
לעילוי נשמת אביהם
החסיד הירא השלם שייף עייל ושייף נפיק
גריס באורייתא תדירא
מחותנו של מרן בעל הדברי יציב זי"ע
הרב החסיד **יוסף זונדל בן מנחם זאב** ז"ל
נלב"ע ו' ניסן תש"פ ת.נ.צ.ב.ה.
הונצח לרגל היארצייט הראשון

**האם מן התורה אסור לעשות מלאכה ביום שמקריבים קרבן דהויא יום טוב?
בפרשתן אדם כי יקריב מכם קרבן.**

יש לחקור האם אדם ביום שהיה מקריב קרבנו היה אסור במלאכה כל היום מהתורה דהויא יום טוב אצלו או דילמא מהתורה אין איסור זה רק מדרבנן.

הנה איתא בגמ' ירושלמי פסחים פרק ד' דיחיד ביום שמקריב קרבן הויא יום טוב לגביה ואסור לעשות מלאכה באותו היום.

ומקשה בגמ' א"כ כל יום יהא אסור מלאכה לכל עם ישראל לעשות מלאכה כיון שהיו מקריבים כל יום קרבן תמיד ולכולם יש חלק בהם, ומתרץ הגמ' ואספת דגניך, גילתה התורה שאי אפשר לאסור לכולם.

וכתב בגמ' דזה הטעם מה דמבואר במשנה שם שמחצות היום בערב פסח אסור בעשיית מלאכה, כיון דמקריבים באותו היום קרבן פסח הויא יו"ט ואסור לעשות מלאכה, והא דאסור רק מחצות, משום דאינו ראוי להקריב רק מחצות, משא"כ יחיד ביום שמביא קרבן ראוי להביא כל היום לכן אסור במלאכה כל היום, ואף בזמן הזה דליכא קרבן פסח נמי אסור מלעשות מלאכה דהויא דבר שבמנין.

וכתבו התוס' שם דמשמע מדברי הירושלמי דאיסור לעשות מלאכה ביום שמקריבים קרבן זה מדאורייתא.

ובאחרונים הסבירו את כוונת התוס' דמשמע מהירושלמי דהויא איסור דאורייתא דאם נאמר שאיסור מלאכה ביום הקרבת קרבן הויא רק איסור דרבנן, א"כ מה מתרץ הירושלמי דלכן לא אסור לעשות מלאכה בכל יום משום הקרבת תמיד משום דכתוב בפסוק שמותר, מה מתורץ הרי כל האיסורים דרבנן זה על מה שהתורה לא אסרה, אלא ש"מ סבירא ליה שזה איסור תורה.

ובשו"ת חתם סופר יור"ד סימן ק"ט וכן בהגהות ר"א חבר על התוס' העירו על התוס' דלפי מה שכתב הט"ז אור"ח סימן תקפ"ח, יור"ד סימן ק"יז, חו"מ סימן ב' דדבר המפורש בתורה אין כח ביד חכמים לאסור, א"כ אין ראייה מהירושלמי שזה דאורייתא, דלעולם איסור מלאכה רק מדרבנן, אלא כיון שמפורש בתורה להיתר אין כח ביד חכמים לאסור, אלא ש"מ דדברי התוס' דלא כט"ז.

אבל יש ראשונים שחולקים וסבירא ליה דאיסור מלאכה בשעת הקרבת קרבן הויא רק דרבנן, כן כתב הר"ן שם בפסחים וכן כתבו התוס' גופיה חגיגה י"ז ע"מ ב' דמלאכה ביום שמקריב קרבן הויא רק מדרבנן, וכן כתב הפרי חדש סימן תס"ח.

יש להקשות: מהא דאיתא בגמ' פסחים ב' ע"מ ב' דאיסור מלאכה בכל יום י"ד ניסן הויא רק מדרבנן, וקשה לשיטת התוס' דמחצות הויא איסור דאורייתא לעשות מלאכה, כך מקשה ברש"י פסחים ב' ע"מ ב' בשם שו"ת בית אפרים.

יש שמתרץ: אפילו לשיטת התוס' דאיסור מלאכה מחצות היום בערב פסח זה מהתורה, זה רק בזמן שבית המקדש היה קיים שהיה קרבן פסח, אבל בזמן הזה, דליכא הקרבת קרבן פסח, לכולי עלמא אין איסור מלאכה בערב פסח רק מדרבנן.

והנה הרמב"ם כלי המקדש פ"ו ה"ט כתב שביום שיחיד מביא קרבן אסור בעשיית מלאכה, ודבר זה מנהג.

והעיר עליו במשנה למלך: שהרי בירושלמי משמע שהוא אסור מן הדין, וא"כ איך כתב כאן שאיסור עשיית המלאכה הוא מנהג.

ומתרץ: דסבירא ליה לרמב"ם דדוקא פסח וחגיגה שהוא כולל לכל ישראל אסור חכמים במלאכה, אבל יחיד המביא קרבן לא אסור אלא שישראל נהגו כן, וכעת לא ידעתי מנין חילוק זה.

**איך מותר לשרוף חמץ של נכרי שקיבל עליו אחריות הרי עובר על איסור גזילה?
איתא בגמ' פסחים ה' ע"מ ב' דחמץ של עכו"ם שקיבל עליו אחריות חייב לבערו.**

יש להקשות: איך הישראל יבער החמץ של עכו"ם והלא גזול את העכו"ם, ובפרט להשיטות דס"ל דגזול עכו"ם אסור מן התורה עיי' שר"ע ח"מ סי' שמח ס"ב ובש"ך שם ס"ק ב' ואפילו אם ישלם חשיב גזול, כך מקשה המנחת חינוך בקומץ המנחה מצוה י"א אות ז', וכן בחזון איש.

איכא כמה תרוצים:

א. כאשר מבער החמץ לא חשיב גזול אלא מזיק ובמזיק ליכא איסור בגוי, דגם בישראל לא הוי האיסור להזיק רק מכח דהתורה צייתה להשיב אבידתו וכ"ש שאסור להזיקו, אבל בגוי לא שייך זה, ואף דבישראל אפי' רוצה לשלם לו אסור להזיקו, היינו משום מצות עשה דואהבת לרעך כמוך, אבל בגוי לא שייך זה.

ב. על פי דברי המקור חיים סימן תל"א דיני בדיקה וביטול ס"ק ד' דכמו דחמץ של עכו"ם שקיבל עליו אחריות מתרבי לענין בל יראה, ה"ה דאתרבי לענין עשה דתשבינו, וא"כ י"ל דמצד עשה דוחה לא תעשה מחוייב לבער החמץ, ואף דאין עשה דוחה ל"ת דגזול, היינו רק גזול דישאל דאין בכח העשה לדחות ממון חבירו, אבל גזול עכו"ם דאסור רק משום שלא ירגיל לגזול מישראל וכדכתב החכם צבי, א"כ אין בו תורת ממון אלא תורת איסור, ושוב אמרינן ביה עשה דוחה לא תעשה, כך תירץ בחמדת ישראל בקונטרס בית יהודה לבנו של בעל הכלי חמדה הגאון ר' אליעזר יהודה זצ"ל מצוה י"א נדפס בכלי חמדה על פסח סימן פ"ז.

ובזה מיישב מה דאיתא בגמ' ירושלמי פ"ב ה"ב דגם בחמץ הקדש שקיבל עליו אחריות מחוייב לבערו, ושוב גם שם יקשה קושיית המנחת חינוך איך יבערו והלא להקדש ודאי אסור להזיק מן התורה, ויש בזה גם איסור מעילה, אך להנ"ל אתי שפיר עפ"י דהשב שמעתתא שמעתא ר' פרק ד' דהקדש אין בו תורת ממון, א"כ הוי האיסור של מעילה איסור ולא ממון, ושפיר אמרינן דהעשה דתשבינו דוחה הלא תעשה דמעילה, עיי' שם.

ג. ממון נכרי מופקר לישראל, בזמן שהוא נכשל בהן לעבור עבירה, אלא שחייב לשלם לנכרי, לכן מותר לשרוף, כך כתב החזון איש סימן ק"ח ס"ק ה'.

והקהלות יעקב אגרות ורשימות הקה"ח ח"ג פרשת בא ביאר מנין זאת להחזו"א וכתב שדבריו הם על פי מה שכתב בשו"ת אבני נזר אור"ח סימן שכ"ה אות י"ז שבגזול גוי כיון שאין האיסור מפאת חסרון הגוי, רק מפאת ישראל שלא ילמוד בגזול כמו שכתב חכם צבי סימן כ"ז בזה אמרתי דעל ידי המצוה נפקע ממון הגוי, ושוב אין ישראל גזול. אבל בגזול ישראל זה עצמו שיופקע ממון ישראל הוא נגד רצון התורה, שהתורה אמרה לא תגזול ולא תפסק ממון ישראל, יעו"ש.

הופיעו הספרים

דעת ישראל

ד' כרכים על כל הלכות נדה

מאת הגאון רבי ישראל שוורץ שליט"א
רב ודומ"ץ דק"ק צאנז ביתר עילית,
ודומ"ץ בעיה"ק ירושלים

כרך א'
פסקי הלכות למעשה על כל הלכות נדה

כרך ב'
תמצית פסקי רובתינו המפורד ומנופה מותר שו"ת רעק"א,
שו"ת חתם סופר, שו"ת כתב סופר, הגהות רעק"א על שו"ת,
הגהות חת"ס על שו"ת, ועוד, בתוספת הגהות והארות

כרכים ג' וד'
שו"ת לפי סדר השו"ע

הסכמות
נדירות מופסק
הדור זצ"ל

**מהן להשיג בהנחות
הספרים המופקדות**

מון הגי' ש' ואנר
כתב:
"מו"ל כאחד הגדולים
אב"א גמרא אב"א
סבירא, וכו' וכו' הוא
ת"ח גדול וזוכה
לעשות פירות מתוקים"

מון הגי' ש' אורבאך
כתב:
"נהנתי מאד
מדבריו, ודבריו
הן בהכמה"

קול המעדנים

ישיבה גדולה אלכסנדר בני ברק מעמד סיום הזמן

תוכן הדרשה

איך יכול להיות שרבא העיר על עצמו עירובין ס"ה שאם היה מגרד לו כינים שוב לא היה יכול ללמוד, הרי רבא גופיה היה לומד וירד לו דם ולא שם לב

ישיבה קטנה גור בית ישראל אשדוד

תוכן הדרשה

איך יכול להיות של כך הרבה מחכים לפסח ומיד שזה מגיע כבר סופרים מתי מגיע שבועות

בית המדרש צאנז בית שמש

קמחא דפסחא לקופת עזר לקהל

תוכן הדרשה

מדוע רק בחג הפסח יש את המצוה של קמחא דפסחא ולא בשאר ימים טובים

האם השנה שחל ערב פסח בשבת

האם בערב שבת אסור לעשות מלאכה מחצות?

איתא במשנה פסחים נ' ע"מ א' דערב פסח מחצות ואילך אסור לעשות מלאכה.

איכא כמה טעמים בזה:

- א. כדי שלא יהא טרוד במלאכה וישכח ביעור חמצו, ושחיתת הפסח, ותקון מצה לצורך הלילה, דמצוה לטרוח מבעוד יום כדי להסב מהר, כך כתב רש"י פסחים נ' ע"מ א'.
- ב. כיון שהוא זמן הקרבת קרבן, וכשיחיד מביא קרבן אסור בעשיית מלאכה דהויא יום טוב, כך כתב הירושלמי פסחים פרק ד' מובא בתוס' פסחים נ' ע"מ א'.

וכתב בחק יעקב סימן תס"ח דנפקא מיניה בין הטעמים, דלדעת רש"י אם חל ערב פסח בשבת, א"כ אסור לעשות מלאכה בערב שבת מחצות ואילך, כיון דאז הוא זמן הביעור ותיקון המצה, מה שאין כן לדעת שאר פוסקים דהטעם משום הקרבן, א"כ כיון שקרבן פסח דוחה שבת מותר לעשות מלאכה בערב שבת עד מנחה.

וכן כתב מהרי"ל הלכות שבת הגדול עמוד נ"ו וז"ל ערב פסח שחל בשבת מי שרוצה להחמיר שלא לעשות בערב שבת יחמיר משום לא פלוג, אבל אין איסור, כיון דאיסור משום קרבן והן קריבין בשבת לא שייך לגזור.

וכן בשו"ת נחפה בכסף אור"ח סימן ו' נשאל אם מותר לעשות מלאכה בערב שבת י"ג בניסן מחצות ואילך, והעלה דמותר.

אך בספר אדמת קדש ח"א אור"ח סימן י"ד העלה שאסור.

ובברכי יוסף אור"ח סימן תס"ח הביא את דבריו וכתב דנעלם ממנו דהמהרי"ל בדרשותיו ה"ל שבת הגדול וערב פסח את י"ג שכתב דהרוצה להחמיר שלא לעשות בערב שבת י"ג בניסן אחר חצות יחמיר, והרי מהרי"ל דרב גובריה מאחרוני הראשונים כתב דהיא חומרא לבד, ומוכח דאין כאן איסור, לכן פוסק החיד"א דמותר.

ולענין הלכה פסק המשנה ברורה בביאור הלכה סימן תס"ח סעיף א' דע"פ שיטת הירושלמי שהביאוו הפוסקים דהטעם שאסור לעשות מלאכה בערב פסח מחצות, משום שחיתת הפסח לפי זה אם חל פסח במוצאי שבת מותר במלאכה מעיקר הדין עד המנחה כיון דשחיתת הפסח הוא למחר בשבת וכמו שכתב מהרי"ל, ורש"י פירש עוד טעם כדי שלא יהא טרוד במלאכה וישכח ביעור חמצו ותיקון מצה לצורך הלילה, ולפי טעם זה אפילו כשחל פסח במוצאי שבת גם כן יש לזוהר שלא לעשות מלאכה מחצות שהרי טרוד בביעור חמצו ותיקון המצה לצורך מחר, אלא דרוב הפוסקים תופסין טעם הירושלמי וא"כ אפשר דאין להחמיר.

איך מותר לשרוף חמץ לאחר שש שעות

הרי אסור לעשות מלאכה מהתורה אחרי שש שעות?

יש להקשות: על הא דאיתא בגמ' פסחים ה' ע"מ ב' דסבר ר"ע דאין ביעור חמץ אלא שריפה, מזה הוכיח דעל כרחק קרא דביום הראשון תשביתו אתי לרבות ערב פסח משש שעות לביעור, ולא ביום טוב, דאי ביום טוב הא הבערה אסורה ביום טוב, ואי נימא דבערב פסח מחצות אסור בעשיית מלאכה מהתורה א"כ מאי ארוחנא בהא דאמרין דקרא אתי לרבות י"ד, והא בארבעה עשר נמי אסור במלאכה משעת שעות, וכתב דוחק לומר דלא הויא יו"ט רק למלאכת רשות ולא למלאכת מצוה, כך מקשה באור חדש פסחים ה' ע"מ ב', וכן בהגהות מצפה איתן פתחים נ' ע"מ א'.

איכא כמה תרוצים:

- א. דוחק זה מרווח הוא דודאי מלאכת מצוה לא אסר רחמנא גלא גרע ממלאכת דבר אבד דשרי ולא חמור י"ד מחול המועד, כך תירץ במצפה איתן פסחים נ' ע"מ א'.
- ב. ביעור חמץ חשיב צורך קרבן, דאסור להקריב הקרבן פסח כשיש חמץ, ולכן מותר לבער משום צורך קרבן, אחרונים.
- ג. אפילו אי אחר חצות אסור במלאכה מדאורייתא, הרי האיסור אינו יותר מחול המועד להסוברים דאסור במלאכה מדאורייתא, וכמו דבחוה"מ הרי האיסור הוא דוקא במלאכת עבודה, כגון חורש וכדו', אבל בהבערה ודאי דליכא איסורא, כיון שאינו מלאכת עבודה, וה"נ בער"פ אף אי אסור במלאכה מדאורייתא, אפ"ה ודאי דהבערה מותרת, דאין זה עבודה, ודוקא מלאכת עבודה אסור, אחרונים.

מדור משיב כהלכה

מדור זה נודב ונערך ע"י ידידנו ר' מרדכי זיסקינד הגר שליט"א מנתון
משיב כהלכה שינון ודיעת ההלכה - הלכות שבת
כל השאלות הם משרוע ומשנה ברורה

בירורי הלכה - שלושים יום קודם לחג

- א [ברכת האילנות. יש לעיין. ברכת האילן בעציץ שאינו נקוב האם אפשר או לא, ומה הנידון?
- ב [חידה. איזה הידור יש בברכת האילנות, (רמז קשור למקום אמירת הברכה).
- ג [יש לעיין. לגבי בדיקת חמץ, האם חייב בבדיקה כל השטח המשותף, ולפי"ז מי שגר בקומה ראשונה צריך לבדוק גם במדרגות של קומה אחרונה את החמץ אעפ"י שהוא לא מכניס לשם חמץ וגם אינו עובר שם, או"ד שרק היכא שהוא מצוי שם הוא חייב לבדוק?
- ד [חידה. היכן מצינו מקור בגמרא לכך שיש עניין להשכיב הילדים לישן בערב פסח?
- ה [חידה: איך יתכן שלאחד אסור לאכול סעודה שלישית עם פת ולחבירו מותר? ויש להסתפק. מה הדין באדם שאין לו מצה בליל פסח, ולא נראה שיהיה לו, האם מותר לו לאכול סמוך למנחה כמו בכל שבת ערב יום טוב. או שמא לא פלוג רבנן ולא חלקו בדבר,
- ז [שאלה. אדם הסובל מאי עיכול עמילנים ואסור לו לאכול לחם שיש בו גלוטן, כיצד ינהג בפסח כדי לקיים מצות אכילת מצה? וכיצד ינהג בכל שבתות השנה כאשר הלחם אסור לו, וצריך לקדש במקום סעודה?
- ח [ערב פסח שחל בשבת כשאוכלים פת במרפסת ושאר הסעודה בבית - שאלה. ערב פסח שחל להיות בשבת, שנוהגים לאכול פת במקום אחד (כגון במרפסת), ומנערים את החמץ בחוץ, ונכנסים לבית להשלים את הסעודה בכלים ומאכלים של פסח, [ובמקום השני רואים את המקום הראשון, אשר בו אכלו את הפת]. ויש להסתפק דמאחר שמושכים ידיהם מן הפת, וקובעים עצמם לאכול סעודת שבת בשר ודגים וכדומה, האם צריכים לברך ברכת המזון על הפת, ולברך ברכה ראשונה על הברש ודגים, אף על פי שהם דברים הבאים מחמת הסעודה, כמבואר בשו"ע (סימן קעז ס"ב)... היו מושכים ידיהם מן הפת ומסירים אותו וקובעים עצמם לאכול פירות, ולשתות כל מה שמביאים או לפנייהם, בין דברים שבאים מחמת סעודה... טעונים ברכה בין לפנייהם ובין לאחריהם?
- ט [בער"פ שחל בשבת בירך על פירות בחדר אחד ועבר לחדר אחר. שאלה. בערב פסח שחל להיות בשבת, נוהגים לברך על פת חמץ במרפסת או בחדר אחר, ואח"כ מנערים עצמם מהפירורים, ועוברים לחדר אחר שנקי לפסח להמשיך את הסעודה, לפעמים קורה שבחדר הראשון ברכו על פרי בורא פרי העץ, עוברים לחדר אחר ורוצים להמשיך לאכול פירות שכבר בירכו עליהם האם צריכים לברך שנית?
- י [חידה: איך יתכן שיצטרך לברך ולשתות כוס חמישי?

כללי השתתפות

- 1. כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס להגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 שח.
- 2. כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכוייו בהגרלה.
- 3. כל חודש, בראש חודש תערך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה ייבדקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
- 4. ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
- 5. שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב כהלכה 0775558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/י שיהיה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. [לברורים ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00 ל-9:00 בלבד]. השולחים בכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. -יש עדיפות לשלוח התשובות מוקדם במייל כי כך זה ייכנס בעיה"ל לספר שיצא לאור בעתיד בל"ג. -שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות על עלון זה ניתן לשלוח עד ר"ח אייר

